

[Johs. Christiansen.]

at man stemmer for det af det ærede medlem hr. Ninn-Hansen m. fl. stillede ændringsforslag vedrørende fuldt stop.

Løvrigt må jeg sige, at jeg ikke kan tage medansvaret for gennemførelsen af dette lovforslag som helhed.

Heising: Jeg har taget ordet for at gøre nogle bemærkninger om de mindretalsforslag, hvortil jeg er medforslagsstiller, nemlig ændringsforslag nr. 13, stillet af de ærede medlemmer hr. Holmberg og hr. Tholstrup og mig, og de ændringsforslag, der knytter sig dertil, nemlig ændringsforslagene nr. 62 og 64 — det drejer sig om fastsættelse af en promillegrænse for alkoholkoncentrationen i blodet for bilister — og endvidere ændringsforslag nr. 41, stillet af det ærede medlem hr. Vagn Bro og mig, om indførelse af en maksimalhastighedsgrænse for personautomobiler, hvortil knytter sig ændringsforslagene nr. 63 og 66.

Hvad angår spørgsmålet om fastsættelse af en bestemt nedre alkoholpromillegrænse for klart at fastslå, om føreren af et motor-køretøj i hvert fald skal betragtes som påvirket af alkohol, ønsker jeg at sige for det første, at jeg anser det for ubetinget nødvendigt at skærpe færdselslovgivningens bestemmelser på dette område og at skærpe praksis, for det andet, at jeg anser det for overordentlig vigtigt her at have så klare og utvetydige bestemmelser som muligt. Jeg tøvede i og for sig længe med at gå ind for indførelsen af en promillegrænse, idet jeg håbede, at det skulle være muligt på anden måde i lovgivningen at få indført bestemmelser, der var tilstrækkeligt enkle, tilstrækkeligt strenge. Da jeg ikke mener, at flertallet har foreslået gennemført foranstaltninger, der opfylder dette krav, må jeg anbefale mindretallets ændringsforslag nr. 13 og de to ændringsforslag, der knytter sig dertil.

Dernæst er der spørgsmålet om en maksimalhastighedsgrænse for personautomobiler, som det ærede medlem hr. Vagn Bro og jeg foreslår genindført. Det kan vist ikke stærkt nok understreges, at vort lille, men uforfædede mindretal ikke mener og ikke tror, at det i praksis ville komme til at betyde, at maksimalgrænsen blev den almindelige kørehastighed på alle veje og

alle gader eller endog skulle blive en minimalgrænse, sådan som det i dag er hævdet af en taler. Det er i og for sig ret almindeligt, at denne indvending gøres overfor forslaget om maksimalhastighedsgrænse, men hvis ræsonnementet var rigtigt, måtte det efter min opfattelse betyde, at man ej heller kunne have bestemmelser i færdselsloven om en maksimalhastighedsgrænse for lastvogne. Enhver, der kender til færdslen på veje og gader, ved, at der er en tendens til at sætte hastigheden op også for lastvogne. Derfor er det i virkeligheden det samme som at bide sig selv i halen, hvis man argumenterer med, at fastsættelsen af en maksimalgrænse for personbiler betyder, at man samtidig gør den til en minimalgrænse. Ingen, ikke engang det ærede medlem hr. A. C. Normann, har så meget som antydnet under forhandlingerne i udvalget, at man var inde på tanken om fri hastighed for lastvogne. Jeg vil gerne sætte en tyk streg under, at jeg naturligvis er af den opfattelse, at hvad jeg vil kalde den primære hastighedsbestemmelse i lovforslaget: at enhver, der færdes i køretøj, skal tilpasse sin fart efter forholdene, er meget, meget vigtig.

Jeg anser imidlertid ikke dette for tilstrækkeligt, for til syvende og sidst indgår der i det, at motorførere skal tilpasse hastigheden efter forholdene, en lang række skøn, og navnlig bilister, der færdes under forhold, der er nye for dem, er i virkeligheden ude af stand til at skønne rigtigt og forsvarligt. Dertil kommer, at færdes man på steder, hvor man hyppigt kommer, virker vanen sløvende; dette er et ganske almindeligt anerkendt fænomen. Og så vil jeg gerne understrege een ting, og det er, at færdselslovens hastighedsbestemmelser skal gælde både for den hensynsfulde og den hensynsløse bilist. De skal gælde for den øvede og erfarne motorfører, men de skal også gælde for den, der fik kørekortet i går og i dag begiver sig ud på vejene uden at have erfaring og uden at have mulighed for at danne sig et virkeligt skøn over, hvad forholdene kræver af ham med hensyn til hans hastighed.

Tilhængere af bestemmelsen om fri hastighed skyder ofte os andre, som mener, at det er fornuftigt med en maksimal hastighedsgrænse, i skoene, at vi lader os lede af